

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală: Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte: „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In străinătate: „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România: La administrațiune, Tipografia Ștefan Mihălescu, Strada Govaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris: La Societe Havas, place de la Bourse, 8.
In Viena: La Heinrich Schalek, I. Wollzeile, 12, Biuroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg: La Adolf Steiner, Gänsemarkt, No. 58, Biuroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani | Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. | Scrisorile nefrancate se refuză
Articolii nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă

Prim-Redactor: STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din zărele streine

Berlin, 8 Martie.

„National Zeitung“ declară de neîntemeiate stirile despre sosirea principei de Bismarck la Berlin mâine sau poimâine. Timpul sosirii lui si e necunoscut, de oare-ce in zilele din urmă l'au apucat pe cancelar din nou durerile nervoase de mai înainte.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ atacă azi pe Windthorst pentru discursul ce l'a ținut cu privire la legea din Mai, discurs considerat de toți ca moderat. „Ndd. Allg. Z.g.“ zice, Windthorst amenință cu refuzul d'a nu vota impositiile cerute de Stat, și cu socialismul in cas cănd St tul nu va reda bisericii libertatea avută, de oare-ce numai biserica e in stare să înlătureze ori-ce pericol. Numitul ziar obiectează la acestea, răspundând că azi nimenea nu mai crede in atot-paternicia conservatoare a ultramontanismului, Biserica romană fiind in stare să intre in ori-ce alianță, ba să întință mâna chiar și revoluțiunii.

„Tageblatt“ anunță că guvernul va înființa in Africa apusană o stațiune.

Roma 8 Martie.

In urma dispozițiilor luate la ministerul de război, armata se va spori cu 24 de baterii de câte 8 tunuri, 2 baterii călărețe, 2 regimente de cavalerie cu câte 160 cai de escadron, 6 companii de genii și un serviciu de intendanță.

Chestiunile, ce se vor face cu întăriturile de construit in decursul celor 3 ani următorii se urcă la suma de 355 de milioane, deci nu la 243 cum se proiectase și se zisese la început. Intre aceste fortărețe sunt cuprinse și cele de pe litoralul mării Mediterane.

Londra, 8 Martie

După cum se anunță, Omar Digma nu e defel înspăimântat de ultima victorie a generalului Graham, ci predică războiul sfânt, îmbărbătând triburile la continuarea luptei și spuindu-le că la început și Mahomed a avut să lupte cu mari greutate, până ce s'a fi putut izbucni cu întinderea și înfrăcăinarea religiunii propovăduite de el.

Graham încearcă, sub minăndu-l pe Osman Digma, să câștige unele triburi in partea sa prin fel de fel de promisiuni.

Paris, 8 Martie.

Folle de seară anunță că primul dig de pe riu ce curge d'inaintea Bac-Ninului s'a putut sgarce cu tunuri, al doilea dig însă s'a sfîșit așa de tare, in cănt nu e sigur dacă canonierele vor putea lua parte la atacul general.

Pământul fiind inmuiat, in urma ploilor continue din zilele trecute, artileria nu poate inainta de cât numai cu mare greutate.

Petersburg, 7 Martie.

„Petersburgskaja Wjedomosti“ constată cu satisfacțiune comentariile zărelor viceneze asură călătorii principelui de Corónă. Din aceste comentare, zice ziarul rusesc, se poate deduce că Austria începe să priaciapă mai bine chemarea ei politică pe peninsula balcanică. O unire politică strinsă între cele trei Puteri nu e posibilă de cât atunci, când Austria va inaugura o politică ce s'a dere radical de cea urmată până acum.

Necesitatea unei schimbări de direcțiune in politica externă a imperiului dualist, e simțită chiar și in cercurile oficiale.

Știrea dată de „Standard“ despre o alianță între cele două Puteri, Rusia și Germania, o desminte presa din Petersburg, că pe una ce n'are nici un temei și e calculată a face oare-care sgomot in Franța.

Londra, 8 Martie.

Mahdul predică războiul cel sfânt, neavând nici un gând de supunere. Până acuma deci n'a prea dat roade imbucurătoare sistemul Englezilor, d'a-l bate corurându-i trupele cu bani.

Petersburg, 7 Martie. (Noaptea).

In fața nouilor mișcări ce se observă printre anarhizii, un ziar din Moscva zice guvernului, că acum ar fi momentul cel mai potrivit pentru o acțiune comună in contra acestei pestilențe sociale ce s'a generalizat intr'un mod atât de ingrijitor. Ar fi timpul cu atât mai mult acum, cu cât, zice acel ziar moscovit, chiar in Anglia atentatele de dinamită sunt la ordina zilei, cu toate că Anglia era deschiță și liberă tuturor revoluționarilor din

toate țările. Anglia ar adera la măsurile de luat, mai ales acum că ea însăși e nevoită să facă apel pentru aceasta altor State.

„Serviciul Telegrafic al „României Libere“

40 Martie 1884 — 3 ore seara.

Constantinopol, 10 Martie.

Jola trecută, Lordul Duff-ryn, ambasadorul Englezeri, a remis o notă verbală ca răspuns la cererea făcută de Poartă d'a intra intr'o schimbare de vederi cu Englitera in privința soluției cesțiunei egyptiene. Această notă combate telegrama ce Poarta trimise lui Musurus pașa, ambasador al Turciei la Londra, zicând, că trupele engleze ar trebui să părăsească Egiptul la o epocă convenită de un comun acord, fiind că prezența lor e cauza turburărilor din Sudan. Nota zice că nu e de loc cazul și că de altă parte Arif pașa, ministru al afacerilor străine, a recunoscut el însuși, in telegrama sa din luna lui Noemvrie, că nu există nici o legătură între evenimentele din Sudan și cesțiunea egyptiană. Nota adaugă că evenimentele din Sudan au silit pe Englitera d'a lua oare-cari măsuri militare temporale pentru a proteje porturile din Marea Roșie, dar că îndată ce siguranța va fi restabilită fără cooperarea Turcilor, Englitera asigură că nu va lua rici o măsură care se nu aibă deplinul consimțământ al Porței.

Photiades pașa, a cărui puteri ca guvernor general al Cretei au fost de curând reînnoite, a remis un memoriu Porței, cerând modificarea sau suprimarea unor impositi in Creta, mai cu seamă impositul privitor la Vakufe. Photiades pașa lasă să se înțeleagă că i va fi greu de a primi reînnoirea mandatului său, dacă Poarta respinge propunerile sale.

Paris, 10 Martie.

O deoseșă din Tonkin anunță că generalul Millot a început Sâmbătă, 8 curent, mersul său spre Bak-Nnh.

Suakim, 10 Martie.

Osman-Digma a refuzat de a se supune Englezilor; asteaptă cu fermitate atacul generalului Graham, care va avea loc probabil mâine.

Viena, 10 Martie.

Ziarele capitalei anunță că au fost Sâmbătă seara la Neustettin niște sgomote contra persoanelor achitate in procesul A. Könitz. Câte-ve case jidovești au fost atacate și un jidan a fost mătratat.

Berlin, 10 Martie.

Impăratul și principele imperial au primit ieri in audiență pe membrii biuroului președential al Reichstagului.

Un prânz de gală a avut loc seara la Curte in onoarea zilei aniversare a nașterii țarului. Impăratul Wilhelm, întorcându-se către d-l Siburoff, ambasador al Rusiei, a bătut in sănătatea lui Alexandru al III-lea.

(Havas).

A se vedea ultime scrieri pe pag. III-a.

București, 28 Februarie.

Justiția s'a pronunțat!

In lupta arhierelui Calistrat cu obrazurile călugărești din St. Sinod, Curtea Supremă a țării n'a vrut să intre. „Ale călugărilor între călugări“ — pare a fi zis înaltul Tribunal, declarându-se incompetent!..

Ordinea de Stat ne obligă a ne inclina dinaintea autorității lucrului judecat. In interiorul nostru însă suntem răniți.

Singura mângâiere ce ne rămâne, pe aceste crunde vremuri, este, că marea cauză, apărută de d. Mărzescu, dacă n'a triumfat dinaintea judecătorilor, preocupă numai de restălmăcirea paragrafelor scrise, a triumfat dinaintea conștiinței publice, ales reprezentată la această luptă mare și care a izbucnit in aplause, de către orf elocințele jurisconsult și apărător al arhierelui Calistrat accentua cu dovezi, că Statul român e secularizat.

Credem că aducem o deosebită mulțumire cititorilor noștri, împărțându-le aci un fragment din această

strălucită pleduarie, care este nu numai frumos, ca bucată oratorică, dar și sdrobitor, prin faptele narate, pentru acel înalt prelat, din al cărui suflet vârsatu-s'a atâta ură in contra arhierelui Calistrat.

Iată cum se exprimă eminentele jurisconsult și profesor :

Art. 12. din legea sinodală zice: „Stul Sinod va statua asupra tuturor afacerilor spirituale, disciplinare și judiciare curat bisericești in conformitate cu santele canoane a Săntei Biserici Ortodoxe de Răsărit.“

Acest articol pune, ca să zic așa, in mișcare alin. 5. din art. 21 din Constituțiune.

„In conformitate cu santele Canoane.“ Naște întrebarea: Când sântul Sinod ar statua nu in conformitate cu santele canoane, in asemenea cas n'am avea violarea acestui art. 12? N'am av a violarea unei legi naționale? Afirmativa cade sub bunul simț. Căci prin singurul fapt că acest art. 12 impune indatorire Sinodului de a statua conform canoanelor, canoanele bisericii sunt sancționate de către voința națională, și in consecință violarea lor dă loc la cașățiune.

Din modul acesta de exprimare a legiștorului constituant „in conformitate cu santele canoane“ trebui-vom noi să conchidem că toate canoanele sunt obligatorii in Statul Româ? Nu; departe de a fi toate canoanele obligatorii, Biserica noastră este in Stat și supusă Statului, vrea să zic, că nu Statul, ci biserica este aceea care este ținută de a respecta legile Statului.

Teoria aceasta reese și din art. 14 carele sună ast-fel: „Sântul Sinod va defini și va regula atribuțiunile consistoriilor eparchiale, prin regulamente bazate pe canoanele santei biserici ortodoxe a Răsăritului și „in conformitate cu legile civile ale țării“.

Cum vedeți, acest articol proclamă implicit principiul că legea laică, expresiune a voinței naționale, primează legea bisericăscă.

Dacă n'ar exista art 14, pe lângă alte multe bizareții, muzica vocală nici s'ar fi putut introduce prin biserici, și după canonul 75 din al șaselea Sinod Ecumenic un psalt ar putea fi condamnat de către un consistoriu eparchial pentru că „cântă cu multe toreremuri“ și „nanele“ și cu cea peste măsură pestrețime a cântărilor, sau cele ce pleacă spre curvie.

De esența Statului este ca el să aibă jurisdicțiune asupra tuturor membrilor sei. De alt-fel, suveranitatea ar fi sfărâmată, adică ea n'ar exista mai mult decât biserica n'ar fi supusă la legile generale, atât in ce concernă persoanele, cât și in ce concernă bunurile.

Moartă și de istov picată in putrefacțiune este vechea dispozițiune din Regulamentul Organic, că „Clrosul bisericăsc se va tolcsi de toate drepturile ce i sunt date prin Regulament și de acele ce i se cuvin după canoane“.

Mulțumită celui prea înalt, Statul român este in fine secularizat. Art. 31 din Constituțiune o probează aceasta până la evidență. Dreptul divin este exilat de pe teritoriul României. Așa, nu mai vedem, ca in timpul domniilor regulamentare pe Mitropolitul, președintele de drept al Adunării sau al Senatului, expresiunea suveranității naționale. (V. art. 43 lit. A. Regul. org.), averile monastirești sunt secularizate, scutirile, privilegiile și drepturile bisericii consacrate prin Regulamentul organic, sunt moarte din ziua chiar când națiunea română și-a deschis ochii și a început să aibă conștiința de sine însăși.

Și nu eu, așa gratificatul de către Sinod „legist instrădat de biserici“ o spun aceasta, ci un arhierandrit teolog, devenit in urmă arhier și episcop: o spune arhierandritul Neofit Scriban intr'un articol publicat intr'un ziar lumesan, „Stéua Dunăre“. No. 84 din anul 1860.

Mobilul ce l'a fost îndemnat să scrie un ce de așa fel, este următorul fapt de domeniul vieții noastre constituționale:

In al doilea an al domniei alesului naștului Alexandru Ioan I, nu știu cărui președinte al consiliului de miniștri din Moldova, de nu mi înșel eminentului bărbat de Stat, d lui Michail Cogălniceanu, 'i trecu prin cap anti-canonice ideile ca să 'fi ia de coleg la ministerul de culte pe un

archierandrit și anume pe archierandritul Melchisedec, actual arhier și episcop al Romanului, adică pe acel luminat archierandrit și cu idel atât de anti-canonice in cât in 1859 a primit să fie membru in comisiunea de luarea averilor monastirești de către Stat, ținând, in acest sens, predică in fața soborului din monastirea Neamtu, predică prin care făcea apel „la simțimintele de pietate și de patriotiism a monahilor, recomandându-le a nu scăpa din vederi: o avere mai mare, buna-voință a prea înaltului Domn și inimile credincioșilor“ (V. „Monit oficial“ al Moldovii din 1859 No. 68 și 84), iar astăzi ca arhier și episcop al Romanului se recreiază in contra sa chiar, z când prie memoriu său „Papismul“ cedit in sântul Sinod, că „sub influența ideilor anti-religioase streine, averile bisericăști s'au luat și s'au destinat la alta a-faceri“, (V. pag. 77 78).

Acest archierandrit ce de pe atunci, după cum aș văzut, era dominat de ideile anti-religioase streine, este numit ministru al cultelor și instrucțiunii publice.

Nu știu dacă Ingerii, Serafimii și Cheruvimii dimpreună cu Arhangheliul lui D-zeu cel înfrumusețat de focuri și lumină, strălucitorul și curatul Gavril, au săltat in ceruri de bucurie, privind din înălțimea văzduhului pe Melchisedec ministru; ceea însă ce știu este, că pe cât de mare a fost veselia in rândurile monahilor cari după canoane, fie constata in treacă, reprezintă „chipul ingeresc“, pe atâta de enormă a fost mirarea oamenilor, ca să vază pe un călugăr amestecat intr'o dregătorie plină de atâtea valuri și expusă la atacurile de tot soiul, din partea neastră cel ce, după memoriu sinodale, suntem instrăinați de biserici.

Moldovanul, cap de boș, scandalizat și neînțelegând să vază pe un călugăr in culmea mării lumesi înecate in atâtea miserie și viclenie, îmboldit de stremogasca ortodoxie, face interpelare in Camera Moldovei, prin glasul venerabilului Grigore Cuza, unchiul alesului Domnitor al ambelor țări surori.

Ministru monach, magistru in teologie de la facultatea teologică din Kiev, ne-având ce face, își pune poalele anterului in brâu, și nevoit, se vede, a eșii din minister.

Archierandritul Neofit Scriban, frate intru Christos al ministrului fugărit și trimis la metania sa, se pune de scrie in „Stéua Dunăre“ acest memorabil articol, extras și in această mică cărticică intitulată „Clerul Român in fața art. 46 din Convențiune.“

Admir frumoasele ideli desvălite prin această îngustă lucrare. Dar dacă le admir, in ortodoxia mea strămoșască, nu mă pot opri de a nu observa, că pe câte ideli frumoase, pe atâtea erezii canonice întălnesc in rezolvarea problemei ce l'a fost pus teologul archierandrit, ca să legitimize faptul intrării in minister a celui alt frate intru Domnul, teolog archierandrit. Nimeni, dar nimeni, pentru un interes lumesc, n'a slujit canoanele mai mult de cum a făcut-o archierandritul Neofit Scriban, in scop de a apăra ministerul fratelui său intru Christos, Melchisedec!..

Așa la pagina 10 cetim: „...dar ortodoxia este o religione națională, ea încă nu s'a catolicit. Saveranitatea ortodoxiei este suveranitatea nației, iar nu a vreunui popă“.

La pagina 19, continuând argumentarea sa in sensul că un călugăr poate fi ministru, se întreabă zicând:

„Și apoi câte dispoziții sunt chiar in legile noastre in vigoare, cari sunt in contra canoanelor? Este legiuirea din 1835, pentru averile monastirești; este legiuirea, din 1844, pentru averile eparchiilor, cari sunt in totul in contra canoanelor 38 și 41 ale sfinților Apostoli, cari leguiesc: Ca clerul să-și cărmuiască averile bisericăști. Este legiuirea pentru alegerea mitropolitilor și a eparchioților, ce este contra canonului 30 a sfinților Apostoli, și relativ, care cu afurisenie o-prește pe civili de a lua parte la asemenea algerii, și cel ales prin ei se ceterisește, și către altele. Așa dar, trebuie mai întâi aceste legi desființate, și a da averile in mâna eparchioților și a egumenilor, după cum glăsuiesc canoanele și apoi a se desființa și § 46 din Convențiune in privice către cler, ca, contrariu canoanelor. Decl. dacă legile noastre civile,

fără vre-un vot sinodal au scos din întrebuințare oare care canoane, cu cât mai vortos nu au putut face aceasta o Convențiune europeană? Noi știm din istorie, că niște Convenții europene au declarat toleranța și au restatornicit chiar reformajia. Dar apoi in recunoașterea driturilor politice pentru cler, noi vedem alta și mai formal; noi vedem o rostire sinodală a chiar clerului intru aceasta; noi vedem, in buletinul Adunării ad-hoc No. 24, dorințele clerului care se primesc in unanimitate de către Adunare, in care se zice: că vor avea aceleași drepturi politice ca și cei-l'alți cetățeni... Iar la pag. 24, citesc următoarele:

„Dar poate ni se va zice, că noi venim astăzi de vorbim despre driturile politice ale clerului, când tot astăzi aceste drituri se denegă chiar in focaliul catolicismului (in Roma). Da! intr'adevăr, aceasta așa trebuie să și fie, pentru că catolicismul a luat susul peste Stat, sau mai bine zicând a supus pe Stat bisericii, ceea-ce este un abuz. Inșă, in țările civilizate, unde se profesază principiul că clerul este un minister spiritual și moral al Statului, sau a societății; că biserica este in Stat iar nu Statul in biserica, precum profesază și ortodoxia și protestantismul, acolo nu se denegă clerului dritul de a fi persoană in societate, și a rămănea un simplu parias, precum ne încercăm unii din noi astăzi de a l face, și din contra, clerul se socotește intre cetățeni cel mai eminent.“

Dar poate mi s'ar mai zice încă, că persoana clerului este reprezentată prin episcopii săi. Noi negăm această obiecție; căci clerul nu este lucrul episcopului, sau proprietate a lui, ca el apoi s'a l poată deveni și persoana lui. Presviterii și diaconul sunt cetățeni ca toți cetățenii și episcopii, s'ar putea zice, că reprezintă numai proprietatea morală a religiei, iar nu persoana cetățeană a celui alt cler, pentru că nici nu sunt aleși de către cler, și chiar de ar fi aleși de către cler, tocmai atunci mai puțin s'ar putea denega dritul politic al clerului.

Și in fine, la pag. 26, admir următorul apel către Român:

„Unire! Unire! amicilor Români, centralizare către Tron, piept la piept, mână de mână și toți înainte; crucea lângă sabie și sabia lângă cruce, să mergem înainte! Să mergem înainte! și numai atunci vom juca adovărată horă a unirei imprejurul tronului lui Alexandru Ioan I, carele a știut uni religia cu Convențiunea“ și a face din amândouă un singur decalog al României!..

Iată ideile îndrăsnete și anti-canonice ce le profesau in 1860, cu duhul blândei și al smereniei, amândoi acești archierandriti, magiștri in teologie, și cu toate acestea afirm, că dacă vom rostogoli toată archiva Mitropoliei Moldovei și Sucevei, toate registrele episcopilor de Roman și de Huși, nu vom găsi pe vr'un Mitropolit, pe vr'un episcop, pe vr'un arhier și care să-și fi ridicat glasul contra acestui archierandrit, ca să fie suspendat din cele ale archierandritiei sau din cele ale preoției, ca pe un înainte-mergătoriu a lui Ante-Christ, ca să mă servesc cu expresiunea din actul de acuzare întrebuințată la adresa prigoniului meu cliente, arhierul Calistrat Orleanu.

Și pe atunci va! trăiam sub Convențiunea din Paris!.. și astăzi, când trăim sub una din cele mai liberale și mai democratice Constituțiuni, când țara este independentă, când avem pe tron idealul visat de ambele mari adunări mume de divanurile ad-hoc ale ambelor țări surori, și astăzi, astăzi, când tocmai obscurii țărani de la Dunăre, cu ajutorul liberei cugetării, invingând predicile de tot soiul, au putut realiza toate cele ideli mărețe cari conțin elementele lor de civilizare și de progres in viața omenirei, a vedea un arhier dat in judecată, suspendat din serviciul arhieriei, cu călcarea legilor și a canoanelor, imbrăncit din Sinod ca cel mai de rând om pentru că s'a refuzat de a iscăli o enclitică in care libera cugetare era calificată ca dișpreț a legilor divine și umane, nu zic că este a nedreptăți un om, nu zic că este a nesocoti legile și instituțiunile țării, dar este a insulta întreaga națiune Română!..

Și dacă astăzi sub imperiul Constitu-

1) Pentru că Melchisedec a fost numit ministru, Neofit Scriban zice că Ouză Vodă a uni religia cu convențiunea de Paris. Căci or oprește-te de a nu rida, dacă poți!..

ținel, un om nu poate a se bucura nici măcar de drepturile naturale de care se bucură sub Convențiunea din Paris, lege ce ni-a fost impusă de străin... rădicați-vă atunci, Români, de la o margine a țării la alta, nu vă mai dați înșiși-vă, ci rupeți cu mâinile voastre chiar pactul fundamental, căci dacă opera voastră nu e în stare să vă garanteze exercițiul acelor drepturi ce fac podoba omului, la ce vă mai poate fi ea bună?... Și cum? drepturile naturale cucerite de lumea modernă, după atâtea secole de sârbire, umilire, de nenumărate lacrimi de sânge, astăzi să devină obiect de batjocură în mâna a 11 arhierilor picăți în delirul absolutismului și despotismului lumii antice?... A tolera o asemenea stare de lucruri, este, nu zic, a sacrifica un om, dar a de-grada întreaga națiune Română în fața lumii civilizate!...

Cuvintele acestea rostite cu o convingere atât de profundă și cu căldura unui orator ajuns în culmea indignării, a făcut pe lume să uite că se găsește în templul justiției, și să izbucnească în aplauze.

CRONICA ZILEI

Ex. Sa Suleyman-bey, ministru plenipotențiar al Turciei, s'a întors ieri în capitală, din excursiunea ce a făcut până la Constanța.

D. prim-ministru I. C. Brătianu s'a întors ieri în Capitală.

D. G. Chițu, ministrul de interne, a lucrat ieri cu M. S. Regele.

D. Ioan Ghica, ministrul plenipotențiar de la Londra, și fiul d-sale, d. Dim I. Ghica, prim secretar al legatiunii române la Berlin, au sosit în capitală.

Acest din urmă a avut a-laltă-ieriaudiență la M. S. Regele.

D. general Dunca, comandantul divisiunii din Craiova, a fost primit ieri în audiență de către M. S. Regele.

„Românul” e informat că d. Nicolaș, șef de divizie în ministerul de interne, va fi numit prefect la județul Muscel, în locul d-lui Cotesco, care are intențiunea a demisiona.

Conciliul comunal al capitalei, în ședința d'a seară a hotărât:

- 1) ca asigurările Comunei în contra focului să se împartă pe viitor între cele trei societăți românești, Dacia, Națională și Unirea; — unii preferă să se dea așezământului cu mai multă garanție.
- 2) să se publice noule condițiuni pentru întreprinderea stărilor câinilor vagabonzi și ridicării stărilor. — Modificări însemnate s'au adus în această întreprindere. Noul părintz al comunei, mai flokin, a votat spânzurarea acestor credincioase patrupede, în locul jupuirii, iar rămășițele lor pământești se vor arunca în cazanele industriale, pentru a se preface în piel de mănuse, în grăsimi de hamuri și în negru animal pentru rafinarea zaharicelor. Numai câinii atinși de molimă, voi avea onorurile mormântului. — Sărmanii câini, dacă ar ști soarta ce li se pregătește!...
- 3) respingerea cererii direcției Operei italiene, pentru iluminare și încălzit gratuit.
- 4) primirea unor legăte și darea unor certificate de bună purtare.
- 5) exproprierea unui loc de la spatele Palatului.
- 6) înființarea postului de verificator al nouilor măsurii zecimale, cu 200 lei pe lună.
- 7) plata unor exproprieri în așteptare.
- 8) cedarea locului de spatele grădinei

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 28 Februarie —

VĂDUVA

Trecuseră trei sau patru zile; Maurice simțea că nu putea amăna mai mult a doua vizită veduvei lui Robert. Dar cu cât să gândia mai mult la acest lucru, cu atât mai amar i părea rău că nu și terminase deplin nenorocita lui misiune chiar de la prima întrevvedere, cu atât mai mult i se părea greu a o relua din nou, acum când ea se mai liniștea.

În mijlocul acestor gânduri, i surise ideea că s'ar putea descărca pe un altul de grija d'a i termina însărcinarea sa pe lângă d-na de La Pave.

Acest altul era preotul parohiei, abatele Desmontreux, pe care mamasa i consiliase să i consulte.

Era directorul spiritual al d-nei de La Pave și, cu acest titlu, nu părea el oare special desemnat pentru a face

Episcopiei, unde era să se clădească un circ al societății equestre, Ateneului Român, pentru a și construi un local pentru conferințe, expozițiunile de bele arte, concerte, etc; această cesiune se face cu toate sarcinile la care este să poată fi expus locul.

Imprejurările împiedicând pe d. Cucu de a primi importanta funcțiune de inginer șef al Comunei, în viitoarea ședință consiliului va lua o hotărâre și în această privință.

Premiul Sococ a fost dat de societatea geografică, sub regeasca președinție, lucrării d-lui Mihăiescu, un tiner profesor de geografie de la liceul Matei-Basarab.

Felicităm și pe premiat, și pe Societate, și pe donator!

S'au înaintat la gradul de căpitan în arma infanteriei, pe ziua de 21 Februarie 1884, următorii d-ni locotenenți:

Chirnog Voicu din regim. 27 dorobanți Bacău, în aceluși corp.

Constantinescu M. Dancov de la marele stat-major al armatei, în regim. 18 dorobanți, Iași.

Lupașcu Dimitrie din regim. 16 dorobanți, Botoșani, în regim. 26 dorobanți, Fălciu.

Lambru Gheorghe de la marele stat-major al armatei, în regim. 28 dorobanți, Suceava.

Curtea de casație secț. II a respins recursul d-lui P. Gazoti, în privința terenului său expropriat, pentru desfundarea străzii Regale.

Consiliile generale ale județelor: Bacău, Covurlui, Tecuci, Teleorman și Neamțu, convocate deja în sesiune extraordinară, s'au autorizat a se ocupa și cu alte lucrări pe lângă cele prevăzute în primele decrete de convocare; iar consiliile generale al județului Dâmbovița este și el convocat în sesiune extraordinară, pe ziua de 19 Martie viitor.

Comuna urbană Bacău este autorizată a percepe noule taxe anume cuprinse în lista vizată de consiliul miniștrilor.

Mișcarea populației capitalei, pe timpul de la 19—25 Februarie, a fost aceasta:

Născuți: 55 băieți și 61 fete; total 116, din cari 17 israeliți.

Morți: 66 bărbați și 51 femei; total 117, din cari numai 4 israeliți.

DIN TRANSILVANIA

«Gazeta Transilvaniei» anunțase zilele trecute, că în capitala Ungariei s'a înființat o societate de maghiarizare, care are să întindă ramificațiile sale în curând în toate părțile țării frustate de Unguri, și că la spatele societății este guvernul însuși, cu toate puterile de care dispune:

Iată, după foaia oficială a ministerului instrucției publice ungueresc, programa acestei societăți și crezul politic ce ea este menită să propage:

«Ungaria este a Maghiarilor. Dar cine sunt Maghiarii?... Numai aceia, care își pot deduce originea lor tocmai de la Arpad, sau și aceia, care, născuți pe pământul acestei țări, s'au identificat prin simțiment și prin stăruință de a ridica patria la mărime cu seminția care a ocupat țara aceasta?... Răspuns: Maghiarii sunt toți aceia cărora le zace la inimă prosperarea poporațiunii și mărirea țării percurse de de cele patru riuri mari și în care se ridică cei trei munți înalți.

«Cunoscut este însă, că numai puterile intrunite sunt în stare a produce lucruri mari, ează prima condițiune pentru unire este, ca să ne înțelegem unii pe alții.

cunoscut penitenței sale, cu toată discrețiunea și cu toată autoritatea necesară, ultima voință a bărbatului său?

Acest lucru nu intra oare-cum în funcțiunile și în datorile lui profesionale? În timpul precedentelor lui șederi la mamă-sa, Maurice întâlnise de mai multe ori pe abatele Desmontreux: era un preot distins, dar fără ambițiune; îmbătrânise de bună voie într-un presbiter de sat, unde se ocupa cu antichitățile locale, în relațiune cu societățile savante ale regiunii, întretinând relațiunile de vecinătate, și vedea de grădina și pescuia într-un mic riuțel care i scâldea grădina.

Comandantul de Frémeuse se duse dar într-o dimineață la făcest amabil filosof clerical, și, după ce l'a rugat să i considere confiența ca un secret profesional, i făcu cunoscut testamentul verbal al lui Robert de La Pave și i întrebă, dacă n'avea estrema bunătate d'a i transmite termenii văduvei sale.

— Nimeni, adăogă Maurice, nu era în o mai bună situațiune de cățel pentru a face pe văduvă să primiască niște recomandățiuni de un gen atât de intim și atingând conștiința atât de aproape: ele ar pierde trecând prin gura unui bătrân, unui preot, unui duhovnic, ceea ce ar avea de prea deli-

«Noi Maghiarii am vorbit până acum în mai multe limbi; timpul cel mai nou ne-a găsit ca stat poliglot. Această stare medievală, în care cele mai nobile puteri se consumă în lupta pentru limbă, trebuie să se sisteze. Luțul aceasta însă se poate întâmpla numai ast-fel, dacă pentru esprimarea simțimentelor noastre maghiare, vom întrebuința cuvinte maghiare.

«Aceasta este ținta reuniunii școlare maghiare, care s'a înființat în Budapesta, în 12 Febr. a. c. Reuniunea, despre care e vorba, va stăruia din respuțeri, ca școala să fie maghiară, nu numai în ceea-ce privește limba, ci și în ceea-ce se atinge de mijloacele de învățământ; va stăruia, ca prin școala maghiară și prin sprijinirea ei societatea să devină pretutindenea maghiară. În privința aceasta Budapesta a făcut mult, foarte mult, și acum tocmai prin ajutorarea școlii voiește să servească de exemplu tuturor orașelor și comitatelor cu limbi deosebite. Urmeze și acestea exemplul cetățenilor din capitală. Numai voință tare, și limba lui Arpad va resuna din Carpați până la Marea adriatică!»

Nu-i destul de limpede?

Apropierea viitoarelor alegeri pentru Camera unguerească, e însoțită pentru Românii de peste munți de o mare mișcare. Apărătorii cauzelor naționale vor avea să susție o luptă înverșunată împotriva mișcilor, cari, grupați pe lângă reneștii din Pesta și stăruința din Sibiu, vor să introducă desbinarea între frați. Victoria va fi fără îndoială a partidei naționale, căci poporul este cu ea. Slujbașii unguerești sunt puțin. Obrănciia lor a ajuns cu toate acestea atât de mare, în cât suntem siliți a întreba tinerimea sibiiană cum mai poate exista între dănișii un monstru ca acela care a scris articolul de fond din «Telegraful Român» de la 25 Februarie? Apariția mai departe a acestei foi este o rușine pentru Sibiu și cei ce o scriu o pată pentru poporațiunea românească a acestui oraș.

Ast-fel nu poate merge.

DIN AFARA

Măsurile generalului Gordon în Sudan.

Englezii au darul de a nu fi o națiune simțitoare, când e vorba de suferințele altora. Aceasta le prinde bine astăzi, când generalul lor Gordon, spre a asigura pacea Egiptului, sacrifică o provincie întreagă, reducând pe locuitorii ei eazăși în starea din care numai cu multe sacrificii puteră să scoși.

Ne aducem bunioară aminte despre proclamația lui Gordon pașa, prin care restabilă comerțul cu sclavi în Sudan, din cauză că desființarea acestuia pare una din primile motive ale succeselor Falsului Profet.—Acuma se vestește că dănsul are de gând să propuie pentru postul de guvernator în această provincie pe Zebehr pașa, al cărui tată fusese omorât în timpul ultimului rebel pentru desființarea sclavagiului și care este unul din cei mai aderenți sprijinitori ai acestuia.

Întelegem ce însemnează o ast-fel de numire pentru locuitorii din Sudan. D-l Gordon nu și părasește însă cumpătul. Dănsul este de opinie că un popor eși merită totdeauna stăpînul și dacă locuitorii din Sudan nu vor fi pentru reînvierea comerțului cu sclavi, nu vor avea de cât să se scoale împotriva acelora cari ar voi să l' reintroducă.

Importanța lui Zebheer pașa pentru Gordon este aceea că omul se bucură de

o mare autoritate în Sudan și e singurul care poate restabili liniștea în el.

Vaticanul și Rusia.

Guvernul prusian urmează negocierile sale cu Vaticanul, pentru ocuparea arhiepiscopatelor de Köln și de Posen.

După cum anunță «Germania», Papa arată dispozițiile cele mai conciliante. Numirea arhiepiscopului Ledochovski, care fusese în Posen și s'a scos de acolo de guvernul prusian,—în calitatea de secretar al memoraliilor, este o dovadă că Papa vrea să cedeze și în acest punct. (Arhiepiscopatul de Posen nu s'a putut ocupa până azi cu nimeni, căci cardinalul Ledochovski nu voia să renunțe și până trăiesce dănsul altul nu i poate ocupa locul). S-tul părinte cere însă o contra-concesiune și anume în chestia educațiunii de către popl. Dacă prințul Bismarck i va implini-o, atunci Ledochovski va fi numit vicar episcopesc onorific de Palestina și prin aceasta va renunța definitiv la toate pretențiile sale asupra arhiepiscopatului de Posen.

De la deschiderea noiei sesiuni a reichstagului german în coace, s'a observat că centrul a fost, mai ales în scenele turburate provocate de incidentul Lasker, de partea guvernului. Acesta e semnul cel mai convingător că negocierile pruso-papale sunt în ajunul unei încheiări amicale definitive.

Din insula Creta.

Turburarea cea mare, provocată de numirea unui guvernator general mahomedan pentru insula Creta, nu a lipsit să producă impresia dorită asupra Sultanului.

Reprezentanții marilor puteri au isbutit să l' incredințeze că în starea actuală a crizei patriarhatului, care deja a turburat destul de mult elementul creștin al locuitorilor săi, ar fi o măsură din cele mai imprudente să măritze și pe Grecii din Creta prin numirea a lui Rifaat pașa. Sultanul a dat ascultare acestor reprezentațiuni și a ordonat prelungirea termenului de guvernare al lui Photyades pașa, guvernatorul de până aici.

Din parlamentul german.

Noua sesiune a parlamentului german a fost menită să vadă reconstituirea partidei literale germane pe baza unui nou program. Ea vrea să combată de-o potrivă socialismul de Stat al prințului Bismarck precum și socialismul anarchic. Iată câte-va puncte din această programă:

«Activarea bunăstării poporului pe baza ordinii sociale existente.

«Adoptarea tuturor stăruințelor cari vor ținti la ridicarea claselor muncitoare, pe lângă păstrarea egalității lor îndreptători, a inițiativei lor și a libertății de a se asocia.

«Combaterea socialismului de Stat precum și a măsurilor îndreptate spre luarea sub tutelă și încatinarea libertății de câștig și a libertății industriale.

«În sistema contribuțiilor drepte și crutarea forței poporului, scutirea de impozit a mijloacelor neapărate de hrană; nici o politică vamală și economică care să stea numai în serviciul unor interese private; nici un monopol; legislație și supraveghere efectivă din partea Statului în privirea drumurilor de fier.»

În partida, pusă pe bazele acestor programe, sunt meniți să se contopiască, sub același stăg de luptă, li-

cris să nu se mai mărite... Aceste lucruri nu cad în competența mea.... Vreau așa dar să nu știu că acest caz de conștiință există pentru doamna de La Pave... Dacă vr'o dată 'mi l' va incredința, voi avea timp să mă gândesc. Dar nu vreau să'apuc eu înaintea unei asemenea incurcături... și te rog cu tot dinadinsul, scumpe comandante, de-a nu lăsa nici chiar să bănuiască d-na de La Pave că aș ști un asemenea secret,—căci, înțelegi bine, că acela care va împărți acest secret cu doamna de La Pave, nu va mai putea fi pentru dănsa de cât un inamic.... sau un complice.

— Alternativa e aspră, părinte, zise puțin cam înțepat Maurice, și se sculă.

— Este sigură, copilul meu, zise bătrânul preot cu gravitate.... Inimic... sau complice... i-o repet!

Pe când conducea pe Maurice prin grădina, se opri d'odată isbindu-se cu mâna pe frunte:

— Dar, doamne! reincepu el, este un mijloc să eși din incurcătura,—cel puțin pentru astăzi,—și poate pentru tot-d'a-una.

— Ah! părinte, 'mi redai viața!

— Să vedem, scumpul meu domn, ai auzit că doamna de La Pave ama-

beralii naționali de până acum și progresiști.

Din parlamentul francos.

Ministerul Ferry nu-i merge mai bine cu legea sa pentru învățământul rural de cât i-a mers celui italianesc cu legea pentru reorganizarea învățământului universitar. Camera introduce un mare număr de dispozițiuni contra voinței lui.

Astfel s'a adoptat de majoritatea ei hotărârea ca pe viitor învățătorii să-tesci să nu mai fie numiți de revisori —ca până aici—ci de prefecți. Măsura nu prea miroasă a bună; majoritatea, însă așa a vrut.

O altă dispoziție, pe care guvernul o combate din respuțeri, dar se va primi cu toate acestea, e libertatea ce e vorba să se dea comunelor de-a-putea trece asupra școlilor laice averile pe cari le-a dat odată școlilor congregațiunilor.

Măsura nu este justă, căci implică un jaf asupra școlilor din urmă. Guvernului i va face apoi dificultăți mari și cu clericali, și în raporturile sale cu Roma, cu care de-abea a putut pune la cale un modus vivendi. Ce'i însă de făcut? Camera voiește și ministrului nu-i da mâna să demisioneze pentru astfel de «nimicuri».

În fine camera a mai hotărât, tot în contra voinței guvernului, să intre numai de cât în desbaterea legel pentru sporirea salariilor învățătorilor rurali.

BULETIN PARLAMENTAR

Sedința de la 27 Februarie 1884.

SENATUL

Sedința s'a deschis la ora 2 1/2 d. am. sub președinția d-lui Dim. Ghica, fiind prezenți 36 d-ni senatori.

D. secretar Ap. Mănescu a dat citire sumarului procesului verbal al ședinții precedente, care s'a adoptat.

S'a făcut și comunicările zilei consistând din mai multe mesagii regale cu cereri de îndigenate, între care și al d-lui dr. chimist Bernard, asupra căruia, după propunerea d-lui ministru Cămpineanu, s'a admis urgența.

Apoi ne mai fiind nimic la ordinele zilei, s'a ridicat ședința la ora 3 1/2 p. m. Senatul trecând spre a lucra în secțiuni.

CAMERA

Sedința s'a deschis la ora 1 1/2 d. am. sub președinția d-lui I. Agaric, vice-președite, fiind prezenți 96 d-ni deputați. S'a aprobat mai întâiu sumarul ședinții precedente, după care apoi s'au făcut comunicările zilei.

Mai mulți deputați presintă o propunere de a se acorda o pensie viageră de câte 100 lei pe lună celor 4 copii orfan ai decedatului inspector veterinar I. G. Mezincescu.

D. P. Grădișteanu temându-se că petițiunii privitoare la inundațiunile riului Iașomța, nu i va veni curând în discuțiunea Camerei, a declarat că plângerea din acea petițiune o transformă în interpelare, adresându-o d-lui ministru al lucrărilor publice, ca cu modul acesta să se resolve mai iute acea cesiune.

D. T. B. Lăzărescu a cerut ca să se grăbesc luarea în desbatere a proiectului prin care s'a propus modificarea legii pentru construcțiunea liniilor ferate după sistemul de cale largă.

D. I. Frundă depunând o petițiune a mai multor locuitori din com. Tichilești, jud. Brăila, pentru cerere de pământ, a arătat cu această ocaziune, că cei ce au făcut această petițiune au luat de la locuitorii 400 lei, și a cerut ca guvernul

nifestat până acum cea mai mică intențiune d'a se remărita?

— Nu, mulțumesc lui Dumnezeu!

— Ei bine! pentru ce o aștepți ca ea mai întâiu să manifeste o asemenea intențiune înainte de a i transmite dorințele sale în această privință? până în acel moment nu însemnează a i face o injurie gratuită când i-ai interzice un lucru la care nici nu se gândește, la care nu se va gândi poate nici o dată? Ce a voit d. de La Pave? Ca femeia lui să nu se mai mărite. Ei bine! dacă trebuie să se conforme spontan voinței lui, e inutil, mai mult de cât inutil, de-a i-o mai face cunoscută.

— Zeu, părinte, zise Maurice, ai aerul d'a avea dreptate.... dar eu sunt un soldat!, și casuistica mă sperie puțin. Totuși i mulțumesc și am să mă gândesc.

Când cine-va are o datorie grea de implinit, e deja o ușurare dacă are timp înaintea sa și iși poate alege momentul.

Comandantul de Frémeuse, eșind de la conferința sa cu abatele Desmontreux, simți această ușurare: fără a lua încă o hotărâre definitivă, nu și acorda însă aceeași obligațiune imperioasă d'a silii situațiunea și d'a se arăta îndată acelei femei sub figura

să cerceteze și să pedepsească pe acești speculanți șarlatani.

Cu această cerere s'a unit și d. Dimancea, iar d. ministru de interne a declarat că va face cea mai serioasă și cea mai severă anchetă în această privință, și va face tot ce va fi just și legal.

S'a procedat apoi la votarea indigenatului d-lui L. Seyman, rămas din sedința trecută, dar și de astă dată n'a înrunit majoritatea reglementară.

D. P. Cernătescu a dezvoltat interpe-larea sa privitoare la abaterile și abusu-rile comise de ajutorul judecătorului de ocol de la Bechet, făcând la fine alu-siune, că s'a observat de cât-va timp, că jus-tiția în țară e cam sdruncinată.

D. N. Voinov, ministru de justiție, la in-terpelarea proprie a respuns că din an-cheta făcută de procuror, constatându-se că acel funcționar era în adevăr neco-rect în îndeplinirea atribuțiilor lui, l'a destituit, iar ceea ce privește alușiunea în privința nesiguranței și nestabilității justiției, d-sa crede că d. interpelator se înșală.

D. P. Cernătescu luând cuvântul în ces-tiune personală explică că n'a voit să facă alușiunea presupusă de d. ministru al justiției, ci a declarat pur și simplu o-piniunea d-sale.

D. ministru Voinov în urma acestora declarând că nu mai are nimic de zis, dis-cuțiunea s'a închis prin trecere la ordi-ne zilei.

Apoi d. C. Costescu Comăneanu, în ca-litate de raportor, dete citire raportului, comisiunii bugetare asupra budgntului ministerului de justiție.

În discuțiunea generală a vorbit d. Ie-purescu voind a demonstra că actuala or-ganizațiune a justiției nu e în acord cu Constituțiunea, și va fi cutat mai puțin după ce pactul fundamental se va mo-difica.

După răspunsul d-lui ministru al jus-tiției, bugetul s'a luat în considerațiune și s'a procedat apoi la votarea pe articole, care asemenea s'a făcut mai fără discu-țiune, până la art. 18, privitor la Curțile de apel.

Acți d. Istrati luă cuvântul și, în loc de a vorbi asupra alocațiunii din buget, a-junse a face acuzațiunii unei curți de apel (alușiune la cea din Iași), că nu ar fi la înălțimea demnității ei.

D. ministru de justiție a protestat con-tra celor zise de d. Istrati și i-a cerut să arate anume pe magistrații ce'l crede neonești, spre a'l putea da în judecată; dar d. Istrati a declarat că nu voește a face personalități. Închizându-se ast-fel incidentul, s'a votat articolul în ces-tiune și s'a continuat.

Amendamentul propus de d. Ciocazan și susținut de alți câți-va deputați pen-tru a se spori și lesile funcționarilor din greșele de curți curți și tribunale, de la ajutorii de greș în jos cu 10 și 15 la sută, nu s'a primit.

Apoi s'a votat bugetul și în total fără alte modificări.

S'a votat după aceea și bugetul casei de consemnațiuni, depunerii și economii; și, în sfârșit mai multe credite suplimen-tare și extraordinare.

Sedința s'a ridicat la ora 5 1/2.

STIRI MILITARE

Nici un mesajul regal nu a accentuat vre-odată atât de mult siguranța păcii europene, ca cel prin care s'a deschis de curând reichstagul german. Și cu toate acestea, ce puțină trecere a avut. În Ca-mera italiană se cerea în aceiași timp un credit de 24 milioane franci, pentru apărarea țării.

O SOCIETATE MUSICALĂ

«Doina», foaie musicală din capitală scrisă cu multă pricepere și îngrijire,

unul mesajer sombru și amenințator. Putea s'aștepta s'o cunoască mai bine, ca prietenia lor crescând și din ce în ce mai încrezătoare să aducă într'un mod natural și ocaziunea expansiunii- lor grele. Importantul era să câștige acea încredere amicală de care avea trebuință, și se simțea dispus la acest lucru. Adusese, era adevărat, d-nei de La Pave prevențiunii puțin simpatice: dar nu e bine a păstra cine-va o anti-patie preconcepțuită în contra unei fe-mei prea frumoase care pentru prima oară 'l' apare cu ochii scâldați în la-crămi.

Se duse chiar în acea zi la castel. D-na de La Pave era singură,—donna de Combaleu se dusese să petreacă cât-va timp la Paris, lângă fiul său.

Tânăra văduvă de și, de la prima lor întrevedere, văzuse și privise pe d. de Frémeuse mai mult de cât spu-sese mătușei sale, nu fu nemulțumită că 'l vede; căci, dacă nu 'l iubia, nu 'l era însă indiferent; și, în singură-tatea în care trăia, prezența lui 'l causa o emoțiune care, fără a fi tocmai plă-cută, prețuia mai mult de cât nimic.

Ar fi fost foarte mulțumită să gă-siască în acest adversar, în acest rival, în acest inamic, un individ vulgar, un soldat medicru și grosolan. Și-ar fi procurat plăcerea a 'l trata cum merită.

publică în numărul său mai nou un articol, în care propune înființarea u-nei societăți musicale în România. Ar-ticolul presintă prin dezvoltările și propunerea sa un interes de mare în-semnătate, și punem sub ochii cetito-rului.

«Musica la noi, zice „Doina“ este mai mult depreciată de cât ori-care altă ra-mură, și din acest punct de vedere mu-sica nu poate da roadele, ce le dă în alte țări.

Deprecierea provine pe de o parte din partea desinterăsării guvernului, iar pe de alta din partea apatiei ce domnesce în societatea română cultă.

«Desinteresarea guvernului este justi-ficată în cât-va, din cauza multelor afa-ceri importante și a multelor evenimente ce trebuie să 'l atragă toată activitatea. Apatia societății culte însă, nu se poate justifica, de oare-ce o vedem în toate ocaziunile că este iubitoare de lucruri frumoase.—Executanți distinși și compo-sițiuni frumoase 'și găseșc admiratori co-escienți în societatea română.

«Dar, afară de simptomele unei por-niri spre aprobare, ori desprobare, nici un alt eveniment psihic numai mișcă înalta societate cultă.

«Un fapt însemnat este de remarcat, că: Societatea română, posedând mijloace pentru a audia și a aprecia execuții și compoziții musicale ajunse în gradul cel mai mare de dezvoltare, este intolerantă și indiferentă către slabele noastre ince-puturi. Se așteaptă ca toate producți-urile române să ajungă culmea, la care celelalte popoare civilizate au ajuns numai cu multă muncă, sacrificii și de-votament, și în cursul a mai multor de-cenii.

«Fiindcă fără aceste elemente nu pu-tem să avem nimic complet și fiindcă cu mijloacele ce se oferă studiului mas-cel în țara noastră nu vom putea, nici odată, a avea elemente românești, ci tot-d-una vom recurge la concursul străi-nilor; de aceea noi, în interesul propă-șirii neamului românesc, propunem în-ființarea unei societăți, care să procure mijloace trebuincioase tuturor tinerilor talentați în muzică și în specie a tinerilor dotați cu voci frumoase, pe cari să 'l stringă de prin toate părțile locuite de Ro-mâni.

«Numai cu ast-fel de mijloace vom pu-tea ajunge gradul de dezvoltare, la care se află celelalte țări civilizate; până a-tunci vom fi condamnați a suferi actuala stare de lucruri și a vedea cu multă du-رere stingându-se cele mai mari talente musicale, cari de ar fi fost în alte țări ar fi devenit celebri și folositori lor și națiunii căreia 'l aparțin.

«Acum, crezând că a venit timpul, să deșteptăm opiniunea publică și în această direcțiune; noi ne credem în drept a-gisi cu cale înființarea unei Societăți mu-sicale, cu tendința, de o cam dată, de a procura mijloace de existență tinerilor talente cu aplicațiune la cant și la com-poziție.

«Pentru ajungerea acestor tendințe, noi vom căuta a reuma mijloacele pentru constituirea societății și a mijloacelor de studiu.

«Iatăle:
«Să 'se înființeze o societate musicală cu reședința în București, a cărei țintă să fie susținerea talentelor musicale, în fruntea căreia să stea cea mai înaltă persoană din societatea Română.

«Ast-fel de societăți există de veacuri în multe țări din Europa, și în capul lor stau cele mai distinse și influente per-soane. Ducele de Bagnera este presiden-tul colegiului musical din Neapol, prin a cărui activitate și influență, această școlă produce cea imensă pleiadă de muzicanți, care cutreără toate țările lumii.

«Acolo însă unde nu există asemenea societăți, singur guvernul procură mijloa-ce de existență talentelor musicale, cum

Din nenorocire, pe trăsurile delicate și severe ale tânărei ofiter, pe lata lui frunte luminosoasă, în ochiul său de un azur întunecat, în ținuta și în vor-birea lui, era silită să recunoască toate semnele unei distincțiuni superioare, și le recunoștea cu ciudă. Era în adevăr ceva trist să nu fie apreciată și să fie disprețuită de un om cu un aspect im-punător și atrăgător în același timp, care avea înfățișarea atât de severă și privirea așa de dulce. Totuși, în cur-sul întrevorbirei lor, care avu de sub-iect când amintirea lui Robert, când asupra faptelor resbelnice și asupra incidentelor de captivitate în Germa-nia, păru doamnei de La Pave că a-cest grozav inimic 'l vorbea pe un ton de respect duios și de încredere fră-țească, ca și cum apropiindu-se de el 'l făcuse să revie puțin de la nedreptele sale prevențiuni în contra ei.

Acest lucru 'l se păru curios și in-teressant; era un mic triumf cu totul personal, care o măguli și pe care de-cise să 'l urmărească.

Așa dar într'un mod foarte sincer rugă pe Maurice, în momentul când o părăsia, se vie s'o vadă adesea cât va mai sta lângă mamă-sa.

Nimic nu putea fi mai în acord cu planul tânărei comandant. Incepu dar a se duce într'un mod mai familiar la

de exemplu, vedem jurnalele de prin Belgia publicând concursuri pentru obți-nera de burse privitoare la diferitele ra-muri musicale.

«La noi însă impulsunea nu ne vine din nici o parte și de aceea stăm în lin-gezială.

«Fondul societății să fie format din co-tizațiunii mensuale și din produsul a di-ferite concerte și baluri date în acest scop.

«Beneficiarii acestui fond vor căuta a da mai multe concerte anuale, din ini-țiativa președintelui societății, la cari mem-brii societarii vor putea asista gratis, de vor voi.

«Fondul să serviască la întreținerea unui institut, în care să fie permise ta-lentele musicale spre a studia și apoi a fi trimise în străinătate spre a se perfec-ționa.

«Studiul să se facă de-o cam-dată în conservatorul nostru de muzică.

«Aceste dispozițiuni, credem noi, că ar putea a ne mai sălta și a ne rădica din starea în care ne aflăm.

«Mai târziu, când mijloacele vor permi-te, atunci se pot primi în internat, copil de la etatea de 7 și 8 ani, cărora să li se dea educațiune musicală, îmbrățișând diferitele ramuri.

«Aceștia vor putea deveni adevărați maestri la etatea de 20 ani, și cu chi-pul acesta vom putea, în scurt timp, avea artiști formați în toate ramurile mu-sicale.

«Le supunem dar cunoștinții acelor cari sufer lipsa unor ast-fel de dispozi-țiuni, spre a chibzui asupra mijloacelor, prin cari ar putea realiza mai lesne a-cesste propuneri.

UN CONGRES AL PRESEI

«Noua Revistă» din Iași face urmă-toarea propunere:

«În multe cazuri drepturile și preroga-tivele presei au fost nesocotite în picio-are. În general nu se dă presei tot res-pectul ce i se datorește. Multe și varii sunt cauzele din cari provin ele. Pentru a fi înălțurate, propunem întrunirea unui congres general al presei din țară, în Iași, cu ocaziunea expozițiunii coopera-tilor, congres în care s'ar putea stabili oare cari legături între reprezentanții presei din România precum și bazele unei societăți generale a presei.»

DIN JUDEȚE

Epidemia de vârsat în Botoșani.—Cetim în «Țara de Sus» (din Botoșani):

«D. Dr. Polizu a vizitat Joi urba no-astră, însărcinat de M. S. Regele să vază cum merge combaterea epidemiei ce ne-cesitate închiderea școlilor. D-sa a con-statat cu deplină mulțumire, că consiliul nostru higienic nu a neglijat nimica și că în adevăr a reușit aproape a ester-mina epidemia. Deja săptămâna aceasta n'au fost de cât vre-o șase cazuri de vârsat. D. Polzu s'a reintors Vineri la București.»

O societate istorică în Iași.—Cetim în «Noua Revistă»:

«Zilele acestea s'a format în Iași o so-cietate istorică. Membrii știuți până a-cum sunt jdd. A. D. Xenopol, Aron Den-sucianu, V. M. Burlă, Petru Răscanu, Gh. Sion Gherei, Al. B. Bradea și alții ale cărora nume ne sunt încă necunoscute. Din parte-ne urăm un succes strălucit a-cesstei societăți.»

Abusuri la penitenciarul din Iași.—Aceași foaie scrie:

«Ni se spune că la penitenciarul nos-tru s'ar fi întrebunțând ca instrumente de tortură un fel de celule mici, în care

doamna de La Pave, când singur, când cu mamă-sa.

În definitiv, relațiunile sale cu vē-duva lui Robert începuseră să ia un ca-racter de intimitate reală, când, cam 12 zile în urmă, d-na de Combaleu găsi de cuviință să părăsească Parisul și să revie la nepoata sa, după ce petre-cuse 24 de ore la Alençon, la niște prieteni.

La prima vizită pe care Maurice o făcu la castel după întoarcerea sa, avu grijă să fie prezentă și avu atunci o-casiunea să 'l vadă pentru întâia oară.

Putu dar constata, nu fără părere de rău, că era o persoană atât de sedu-cătoare cât putea fi un bărbat, și ce era mai mult, că între el și nepoța sa era un aer de veche cunoștință și bună înțelegere la care era departe a se aștepta.

Înmărmurită de această dublă des-coperire, d-na de Combaleu află că că nepoța sa invitase familia de Fré-meuse, muma și fiul, să prânzească la castel a doua zi.

Petrecur restul zilei și o parte din noapte a'și reveni în fire, a medita a-supra pericolelor situațiunii, și a'și combina planul de legitimă apărare.

Cunoștea bine pe nepoată-sa, o scia mândră și susceptibilă până la exces și, sub înfățișarea ei lenevoasă, era si-

bietul torturat nu poate face nici o miș-care, ba 'l chiar lipsit aproape și de aer.

«Adevărat să fie? Dacă 'l adevărat, cum tolerează d. procuror general și d. prim-procuror împreună cu întregul d-lor par-chet? Sărman secol al civilizațiunii (!).

«Și, fiindcă vorbim de penitenciar, pu-tem spune că, după cât suntem infor-mați, în penitenciarul nostru ar fi func-ționând o fabrică de petițiuni de graziere, care face pe sărmanii condamnați să fie jăfuiți de câte câți-va franci.

«Are știință d. director al penitencia-riului despre aceasta? Dacă are știință, cum de tolerează ast-fel de fapte?»

STIRI MARUNTE

În palatul Buckingham, residența din Londra a reginei Victoria, s'a introdus o nouă pază de zi și noapte, căci e teamă de-un atentat irlandez.

Un interesant cal este cel al colone-lului Mott din Westburg. Statele-unite.

De mai mulți ani acest deștept animal îndeplinește comunicațiunea postală între casa stăpânului său—departe de oraș de câte-va miluri—și posta din oraș. Calul um-blă pe unde vrea, punct la 12 însă merge în curte, unde stăpânul său i leagă o trais-tă de spate. Calul o ia apoi singur spre poștă, poștașul pune în traisță scrisorile colonelului, și calul se întoarce îndată înapoi.—Deșteptul dobitoc numără actual-mente 18 ani.

Unii americani devin un soi de oa-meni cu totul particulari. Un cas.

Zilele acestea se duse la casa de eco-nomie din Manchester, Statul New-Hamp-shire, o copilă de 7 ani, și ceru directo-rului voia de-a face o revisie. Directorul i făcu pe plac răzând. Copila ceru să i se arate și explică toate întocmirile, solida-tatea casei de fier etc. Apoi spuse, că tatăl său a depus la această bancă pentru dēn-sa 5 dolari și a vrut să se convingă în persoană, dacă sunt depuși în loc sigur.

Guvernul francez a ridicat interdicți-a pusă pe importul de guncă americană. El a cerut însă guvernului american să înscrieaze funcționari d'ai săi cu cercetarea microscopică a cărnei, cari să dea certi-ficate despre carnea care e fără trichină și deci se poate importa.—La intrare în Franța, carnea aceasta se va mai supu-ne încă unui control.

Toate societățile franțuzești de tir, vor ținea la toamna viitoare o mare serbare lângă Paris.—Ministru de război, gene-ralul Campenon, a luat presidenția ei.

Printul Bismarck a scăpat zilele ace-s-tea de-o moarte sigură. Mergând în trăs-ura sa de la Friedeichsruhe și având să traverseze linia ferată, a găsit bariera închisă prin grinda de la canton. Obici-nuit cum este să nu se dea înapoi dina-ntea nici unei stavile, a poruncit vizitiu-lui să înlăture piedica.—De abia făcuse acesta ce i se poruncise și făcuse trăsura prima mișcare înainte, când trenul și sosi.—Printul n'a scăpat de cât mulțumită iuțelii vizitiului care isbuti să dea caii înapoi, până mai era timp.

În ziua de 24 Februarie s'a serbat, de toate școlile catolice din lume, cu mare pompă aniversarea lui Tomas de Aquino, renumitul maestru al teologiei scolastice, pe care Pius IX și decretase doctor-ecclesiae și patron al tuturor școalelor de pe pământ.

VARIETAȚI

Demascarea unui spiritist de Napo-leon III.—În ultimii ani al imperiului lui

gură de iuțea ei pasionată.

Hotărâ s'o atace tocmai prin aceste părți.

«Cam cu o jumătate de oră înaintea prânzului, când se îmbrăcaseră amēndou și se coboriseră în salon, d-na Combaleu începu blând.

—Nu'mi spui, mititica mea, în ce situațiune te găsești cu comandantul de Frémeuse?

—Ai vădut foarte bine, mătușico.

—Ar zice cine-va că s'a mai civi-tisat?

—S'ar zice 'l repetă d-na de La Pave, și un ușor suris ironic 'l rădică marginea gurii.

—Nu cum-va 'ți face curte?

—Oh! nu! Am merge prea de-parte presupunând aceasta... N'am a-juns până acolo... Crez că mă detestă mai puțin, iată tot.

—Dar tu?

—Oh! eu... observ... mă instruiesc, zise Mariana cu o curioasă clipire a pleopelor.—Și în cele din urmă, adăogă ea cu un ton serios, de ce să me ascund? sunt în adevăr mișcată de întoarcerea lui la sentimente mai juste în privința mea; de departe, mă ju-decase rău... Pe măsura ce m'a cu-noscute mai bine, prevențiunile sale s'au răsipit... le uită și se silește să mă facă și pe mine să le uit. Simț din

Napoleon III, spiritismul făcuse mari pro-grese în înalta societate din Paris. Îm-părăteasa Eugenia voia să asiste și dēnsa la o gedință spiritistă și înduplecă și pe soțul său să ia parte.—Napoleon care era un om forte bun, se făcu ca și cel 'lalt și se minunează de nădrăvăniile spiritistului: In-curagiat, acesta merse atunci până a pro-pune împăratului să 'l aducă mâna mu-mei sale, regina Hortensia, care va a-tinge-o pe a sa; să nu o prindă însă căci mare nenorocire se va întâmpla. Napo-leon primi. Și întinse mâna sub masă și simți o mână rece. O prinse însă bine și ce descoperi? piciorul spiritistului. Nenor-ocirea urmă fără îndoială, de cât că ea căgu asupra spiritistilor, cari erau dați a doua zi peste graniță.

Prinderea unei bande întregi de tăl-hari.—Carabinierii italieni au isbutit să pună mână zilele acestea, pe o întreagă ceată de bandiți, compusă din 24 indi-vizi cu căpitan cu tot.—Câți-va au reușit să ia armele și să se apere. Au fost însă învinși de numărul covârșitor al ca-rabinierilor.—Mulți din ei au fost greū răniți.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

11 Martie 1884—9 ore dimineața.

Berlin 10 Martie.
Desordinele anti-semitice de Sămbătă s'au reînnoit ieri seară la Neustettin. Gean-darmeria a restabilit ordinea.

Paris, 10 Martie.

Asupra cererii d-lui Jules Ferry, pre-ședinte al consiliului, Camera deputaților a decis, prin 315 voturi contra 217, a-mănarea cesțiunii tinzând la sporierea le-flor institutiilor. Acest vot e important în acest sens, că implică intențiunea Came-rei de a menține echilibrul bugetului. (Havas).

BIBLIOGRAFIE

În editura magazinului de muzică Const. Gebauer se afla de vândare note pentru piano: „Rapsodia română“ de C. G. Porumbescu, prețul 2,50.

SOHIMBARE DE DOMOILIU
Dⁿⁱ WILH. SALTER
DE LA FACULTATEA DIN VIENA
Special: BOALE DE FEMEII
ȘI SYPHILIS

S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 8
vis-a-vis de Hotel Londra (Calea Moșilor)

Doctorul Grigorescu.
S'a stabilit, Calea Victoriei 58. Con-sultă la ora 5—6 p. m.

Dimitrie N. Opreșanu
Doctor în drept; fostu magistratu
ADVOCAT
Strada Știrbei-Vodă No. 30.

Consultațiunii de la 9—11 a. m. și de la
3—5 p. m.—Pentru sēraci consultații grătuite.

Un agricultor ardelean
care posedă diploma de școala specială și certificate recomandabile de practică în țară, caută o moșie a o administra cu preferință împarte. A se adresa la administrațiunea acestui ziar.

VIN NEGRU
de Orevița și Golu-Drăncea

Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri.—15 fr. vadră—și

ALB DE DRAGASIANI
din recolta anului 1879.—15 fr. vadră la
PAUN POPPESCU & Comp.
18, Strada Lipscani, 18.

accentele sale, din partea sa, că 'l pare rău de nedreptatea de mai înainte...că face amendă onorabilă atât pe cât pōte fără a intra în explicațiunii dificile și ofensatoare.... Ei bine, 'ți o mărturi-sesc că din partea unui om pe care și noi îl judecaserăm rău, care în realitate este bun, foarte bun... mărturisesc că 'mi place... că 'mi fac plăcere toate acestea...

—Ah! Doamne! Mititica mea,

cât de tēnără ești! strigă doamna de Combaleu, unindu-și mâinele cu sgo-mot.

—Pentru ce?

—Să vedem, spune-mi mai înainte în toată sinceritatea: iubești pe d. de Frémeuse? Inima 'ți este prinsă?

—Mi inchipuesc că glumești? zise cu severitate Mariana, ai cărei ochi scanteiară fulgere.

(Va urma). Octave Feuillet.

